

OBJECTS IN PHOTOGRAPHS, PHOTOGRAPHS OF OBJECTS

As I am writing this article, the artist is occupied with the placement of his work in the gallery. This is the first show in my career as a curator without an installation plan or any kind of presentational management, for that matter. All I have to do is sit in the corner and observe the artist, Atit Sornsongkram, as he moves the photographs around. The artist is determined to use all his time in the gallery space to meticulously decide where to put each work, switching them around in search of the perfect rhythm of placement. In the meantime, painter Prae Pupityastaporn - Atit's partner - is also here to help. We exchange thoughts occasionally, with Atit taking time to explain the significance of each individual photo in between our conversation.

Concrete pillars leaning towards each other to form a rectangle, concrete cylinders stacked atop each other in descending order, bricks arranged to form a round pillar, a pyramid-shaped red steel cable, a blue square box, a trapezoid of rusted steel structures, a large sheet of white stone, a white cylindrical tube that looks like it's been bent down the middle, more white cylindrical metal tubes bent into a geometric shape, a white trapezoidal pedestal decorated with a golden cone-shape object on top. These ambiguous photographs of various 'objects' are meant to evoke curiosity as to their function transpire. Some seem out of place, while others seem to blend into their surroundings, like they've been there all along. Some seem to be in stasis, as if they never fully attuned with the times.

Objects is a collection of photographs taken by Atit over a span of many years. He began photographing 'objects' he came across during his studies in Germany in 2012, gradually adding to his collection images taken in Germany, Thailand, and Lanzarote, an island in the Atlantic Ocean. The exhibition also features photographs taken earlier this year, when Atit spent more than ten days traveling along Mittrapharp Road, which stretching all the way from Bangkok into the Northeastern regions of Thailand. This exhibition is also Atit's first time showing his outdoor photography endeavors. Even though these photos were taken in a variety of locations, none of the subjects or backgrounds convey any kind of cultural background nor context. The artist records each image without prejudice or interpretation, a practice which is influenced by the traditional style of Objective Photography, presenting the existence of each object in an alternative way.

Atit was accepted into the Kunstakademie Düsseldorf, an art academy in Germany, in 2007. Influenced by the work of of notable artist duo, Bernd Becher and Hilla Becher, the academy is renowned for its revolutionary and unique photography curriculum, which eschews teaching professional skills (such as photojournalism), in favor of encouraging students to pursue more independent and artistically led work. Artists that graduate from the academy often have a process and style that many consider to be very 'Germanic'^[1], an aesthetic quality that is apparent in Atit's work. It can be said that this academy is the very place where Atit first conceived of and developed his own personal style over 7 years, graduating with a Masters degree (Akademiebrief). There, Atit began his studies under Professor Hubert Kiecol, a post-minimalist sculptor, before studying under Professor Andreas Gursky^[2], who combines traditional photography processes with new technology, often creating works that are massive in size which introduce spectacular visual experiences to his audiences.

With encouragement from Gursky, Atit began using digital photo manipulation methods to edit his photographs to produce a picture that is as close to his 'ideal' image as possible. Atit uses his own specialized methods to cleanse the object of any hints of its whereabouts or historical context, thereby revealing the structure and details of the object itself, free of any indication of time or light

direction. At the same time, Atit deliberately alters elements within each photo, adding or eliminating objects that may give away the historical context of each subject. His edits are incredibly subtle and organic, to an extent that they are almost imperceptible. Each photo is simple, as if it could have been taken by anybody, especially in this age when everyone has a photography device in their pocket. Upon closer inspection, however, you might find that some of the images seem entirely unnatural in every aspect.

An important example of this is the image of stacked concrete cylinders. The bottom layer consists of a large circular base on a curved hill, while atop the cylinder are small, circular bushels of plants huddled together. In the background is a cluster of palm trees, with green leaves covering the ground. From this image, it is virtually impossible for a palm tree with leaves that large to be as tall as they are in the photograph. Not only that, the light is only scattered by some leaves, shining through inconsistently. Realistically speaking, the large leaves and trees should produce shadows stretching out in random directions, which makes it apparent that the artist transplanted the trees from a different image to achieve what he considers to be the ideal picture.

In the gallery, on the wall opposite the exhibition, Atit invites me to observe the drops of rain that remain on the photo of a round blue object with a tree in the background. Faint impressions of rain stack atop of each other in the foreground, so faint they are almost invisible. Atit says that is the artist's error. No matter how diligently one works to avoid them, it is impossible to expect perfection, due to the limitations of the human eye and the computer screen. The printing process for each image is also crucial, with some details only becoming noticeable once the image has already been printed. Enlarging and shrinking photographs is a part of the artist's process that relates to the creation of new sensory experiences for his audience. This even applies to determining the size of the printed photograph, as Atit wants the dimensions of the print to match those of the subject. At the same time, he doesn't want the details in the background to become too prominent, so he adjusts each photograph's ratio so that the main object is in the center, while keeping the borders for every photograph consistent, whether it be vertical or horizontal. By removing any contextual elements, the artist makes it more difficult for audiences to gauge the object's size.

Atit's artworks begin with photography and then, through the digital adjustment of the images by 'adding' and 'subtracting' forms and textures, contribute a sculptural element to his practice. Moreover, he transforms photography into sculpture by matching the color of the frame with the objects inside the images, as if turning that two dimensional photograph into an object with mass. Having grown up in printery, Atit is fond of minimalism^[3]. His father was a typography designer before the rise of computer graphics. The experience of seeing graphics inside a printing house was the foundation of his fascination with geometric forms. The photos of 'objects' in this exhibition can, therefore, be viewed as geometric forms as well. For him, objects are merely models that need not have relation to history or cultural frameworks, nor are they tied to any beliefs or spirituality. Atit uses photography as a tool for collecting objects that cannot be owned. Some of these objects have mass, while others convey a sense of fragility and ephemerality. Every piece of work in this exhibition invites us to question whether these objects were discovered by the artist, created by him, or perhaps a remnant of some unknown civilization.

Kittima Chareeprasit

About the artist

Atit Sornsongkram (B.1981 in Bangkok, Thailand)

Sornsongkram works mainly with the medium of photography, capturing subjects both manually constructed and digitally edited. His form-reduced, abstract, monochrome, multi-sized photographs usually start by questioning and contemplating upon the medium of photography by playing with the perception of the audience through lighting, duplicating, and rearranging of the images. He defines his works as 'a poem in another form'. Sornsongkram began his studies in Germany at Kunstakademie Düsseldorf in 2008, in the class of Professor Hubert Kiecol, and graduated with the title of Master Student from the class of Professor Andreas Gursky in 2014.

He exhibited his first solo show *Minded The Monsoon* as part of Brand New 2016 art project at Ver Gallery, Bangkok (2016), and *Passing a window, I glanced into it*. Also at Ver Gallery, Bangkok (2019). Sornsongkram's works have been included in many international art exhibitions, among them the exhibition at Nova contemporary, Bangkok (2020), *Chronicle* at Projektraum Bethanien, Berlin (2019), *Black & White* from Dürer to Eliasson at Museum Kunstpallast, Duesseldorf (2018), *MULTIPLE PLANES* at BACC, Bangkok (2018), *Strauss ist raus* as part of Duesseldorf Photo Weekend (2017), *Hidden Traces* as part of Duesseldorf Photo Weekend (2016), *SPAGAT* at Gallery A3 Moscow (2014), *EN EL CASTILLO* at MIAC Castillo de San José, Lanzarote (2014), *Klasse GURSKY STELLT AUS* at Hiyoshi Raiôsha Galerie Tokyo (2013).

About the curator

Kittima Chareeprasit (B.1989 in Mahasarakham, Thailand)

Kittima received her MA in Curating and Collections from Chelsea College of Arts and is currently curator at MAIAM Contemporary Art Museum in Chiang Mai, Thailand. In 2016, she co-founded the Waiting You Curator Lab, focusing on curatorial approaches within contemporary art practices. Her interest lies mainly in contemporary art and culture that revolves around critical history, social and political issues. She has worked on numerous projects with both emerging and established artists within the realm of Southeast Asian Art and its cultural context.

Her recent curatorial work includes *House Calls: Pinaree Sanpitak* at 100 Tonson Foundation, Bangkok (2020) *Breast Stupa Cookery: the world turns upside down* at Nova Contemporary, Bangkok (2020), *Our daddy always looks down on us* at Cartel Art Space, Bangkok (2020), *Temporal Topography: MAIAM's New Acquisitions; from 2010 to Present* at MAIAM Contemporary Art Museum, Chiang Mai (2019), *In search of other times: reminiscence of things collected*, at JWD Art Space Bangkok (2019), *Occasionally Utility* at Gallery VER, Bangkok (2017), *The Thing That Takes Us Apart* at Gallery Seescape, Chiang Mai (2017) and at CU Art 4C, Bangkok (2020)

About Waiting You Curator Lab

Waiting You Curator Lab (WTU) is an experimental curatorial workshop and artists' book publishing house, based in Bangkok and Chiang Mai, Thailand. Founded in 2016 by Kittima Chareeprasit, Vipash Purichanont, together with Kasamaponn Saengsuratham, Time Chotivilaivanit, Taratchanan Pongpanich, and Setapa Prommolmard. WTU offers itself as a laboratory for experimentation on infrastructure of artistic practice such as, exhibition, publication, and beyond. WTU aims to be an open platform where artistic invention can be made based on research, discussion, and participation. 'Waiting You' spelling in broken English in Thai style, meaning that we are 'waiting' to collaborate with 'you'. Selected work from Waiting You Curator Lab includes *Metaphors: An Evening of Sound and Moving Image with Kick the Machine* at Bangkok City City Gallery (2017), *The revolutionary things* at Cartel Art Space (2018), *In search of other times: reminiscence of things collected* at JWD Art Space (2019) and *Our daddy always looks down on us* at Cartel Art Space (2020)
waitingyoucuratorlab.com

About HOP

The space of inspirations expands when photography enthusiasts gather. Turn on your camera, open up your eyes, and your mind, and be prepared for a new experience with "HOP", or the Hub Of Photography, which is the first comprehensive photography hub in Thailand. We provide creative space for photography lovers and will take you to discover a whole new dimension in the art of photography from all over the world, regardless of whether you are a professional or an amateur. In addition to being a photography exhibition space, HOP is also a living space that gathers knowledge and creativity for all photography enthusiasts and enable them to exchange views and experiences on photography for everyone who is interested to learn and develop visual storytelling skills through various activities that will be held throughout the year. Photography is something that is near to our hearts. Let's get together and release your unique inner personality through your photography.

- [1] The "Germanic" style isn't just used to refer to works created by German artists, but also the works of those who have studied at the Kunstakademie Düsseldorf art academy. Furthermore, the 'Germanic' style can also refer to collectives of photographers in Germany in the decade between the 1920s - 1930s, such as New Objectivity, August Sander, Albert Renger-Patzsch, whose works greatly influenced the works of the proceeding generation of artists, especially the "Deadpan" photography style. Deadpan Photography refers to the style of photography that extends beyond the image's frame. It is surreal, emotional, and subjective; while the subject of these photographs play a part in conveying emotion, the feelings of the photographer themselves are hidden, and have no bearing on the interpretation of the image's narrative. Notable artists who worked under this style include the likes of Thomas Ruff, Andreas Gursky, and Thomas Struth, to name a few. (Cotton, Charlotte. 2004. *The Photograph as contemporary art*, 81-112. Singapore: Thames & Hudson)
- [2] Andreas Gursky was also a graduate of Kunstakademie Düsseldorf, and also studied under Bernd and Hilla Becher (Ibid)
- [3] Minimalism art can be seen as extending the abstract idea that art should have its own reality and not be an imitation of some other thing. We usually think of art as representing an aspect of the real world (a landscape, a person); or reflecting an experience such as an emotion or feeling. With minimalism, no attempt is made to represent an outside reality, the artist wants the viewer to respond only to what is in front of them. Minimalism typified by artworks composed of simple geometric shapes. (Tate. *Minimalism – Art Term*. <https://www.tate.org.uk/art/art-terms/m/minimalism>. Retrieved on 27 September 2021).

O B J E C T S

ATIT SORNSONGKRAM

H O P HUB OF PHOTOGRAPHY

OCT 1 - NOV 28 2021

REF. 02

REF. 01

วัตถุในภาพถ่าย ภาพถ่ายของวัตถุ

ข้าพเจ้าเขียนบทความนี้ขณะที่ศิลปินงานอยู่กับการโยกย้ายชิ้นงานในแกลเลอรี นี่เป็นครั้งแรกตลอดชีวิตการทำงานด้านนิทรรศการของข้าพเจ้าที่ไม่ได้วางแผนการติดตั้งนิทรรศการหรือจัดการรูปแบบนำเสนอผลงานในนิทรรศการมาก่อน ข้าพเจ้าเพียงแต่นั่งตรงมุมห้องจัดแสดงงานและสังเกตการเคลื่อนย้ายภาพโดยศิลปิน อธิษฐ์ ศรสงคราม เขามีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะใช้เวลาในพื้นที่แกลเลอรีเพื่อเลือกจัดวางตำแหน่งผลงานศิลปะด้วยตนเองอย่างพิถีพิถัน สลับเปลี่ยนไปมาเพื่อหาจังหวะจัดวางที่เหมาะสมสำหรับงานชิ้นนั้นๆ ในพื้นที่จัดแสดง ขณะที่แพรว พุทธิยาสถาพร จิตรกรและภรรยาของเขาคอยช่วยเหลืออยู่ข้างๆ เราแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในช่วงช่วงบางตอน ระหว่างนั้นเขาก็คอยชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติของภาพแต่ละภาพไปพร้อมกัน

ภาพเสาคอนกรีตเอียงเรียงกันเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า, แท่นปูนทรงกระบอกซ้อนกันอย่างลดหลั่น, อิฐวางเรียงกันเป็นเสาทรงกลม, ลวดสีแดงทรงพีระมิด, กล้องรูปทรงสี่เหลี่ยมสีน้ำเงิน, โครงสร้างเหล็กรูปสี่เหลี่ยมคางหมูสีสนิม, แผ่นหินสีขาวขนาดใหญ่, ท่อนทรงกลมสีขาวที่เหมือนเส้นขีดอยู่กลางภาพเป็นทรงโค้ง, ท่อนทรงกลมสีขาวที่ตัดเป็นทรงกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า และแท่นทรงสี่เหลี่ยมคางหมูสีขาวตรงยอตประดับด้วยวัตถุทรงกรวยสีทอง เหล่านี้คือภาพถ่าย “วัตถุ” ที่ต่างมีลักษณะคลุมเครือและชักชวนให้เกิดความสงสัยถึงวัตถุประสงค์ของการใช้งาน บ้างดูแปลกแยกจากพื้นที่ บ้างดูกลมกลืนราวกับตั้งอยู่มายาวนาน วัตถุบางชิ้นให้ความรู้สึกหยุดนิ่งเสมือนไม่สามารถข้ามผ่านยุคสมัยมาได้

Objects คือชุดผลงานภาพถ่ายที่อธิษฐ์บันทึกอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหลายปี เขาเริ่มถ่ายภาพ “วัตถุ” ที่เขาพบโดยบังเอิญในช่วงที่ศึกษาต่อ ณ ประเทศเยอรมนีในปี 2555 เขามีโอกาสเดินทางและบันทึกภาพทั้งในประเทศเยอรมนี, ไทย, และเกาะลันซารอเต ในมหาสมุทรแอตแลนติก นอกเหนือไปจากภาพบางส่วนที่ถูกบันทึกในระยะเวลาเหล่านั้น อธิษฐ์ยังใช้เวลาเดินทางกว่าสิบวันช่วงต้นปี 2564 บนถนนมิตรภาพที่มุ่งหน้าไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เพื่อบันทึกภาพเพิ่มเติมสำหรับจัดแสดงในนิทรรศการนี้ ถือเป็นครั้งแรกที่เขาจะนำเสนอผลงานจากการถ่ายภาพนอกสถานที่ แม้ว่าภาพเหล่านี้จะถูกบันทึกจากหลากหลายสถานที่ แต่ทั้งตัววัตถุและฉากหลังของภาพกลับไม่ได้สะท้อนภูมิหลังทางวัฒนธรรมและบริบทของภาพออกมาเพราะศิลปินบันทึกภาพวัตถุโดยปราศจากอคติและเจตนาไม่ตีความ อันถือเป็นอิทธิพลจากการถ่ายภาพแบบภววิสัย (objective photography) เพื่อนำเสนอการดำรงอยู่ของวัตถุในมุมมองอื่น

อธิษฐ์เข้ารับการศึกษาศิลปะจาก สถาบันศิลปะ Kunstakademie Düsseldorf ประเทศเยอรมนีในปี 2550 ด้วยอิทธิพลจากการเรียนการสอนของ 2 ศิลปินชื่อดัง Bernd Becher และ Hilla Becher สถาบันแห่งนี้มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติการศึกษาภาพถ่ายที่ต่างไปจากสถาบันอื่น ที่ไม่ได้เน้นการเรียนถ่ายภาพเพื่อสายอาชีพ (เช่น ภาพถ่ายเพื่องานวารสารศาสตร์) แต่เน้นสนับสนุนให้นักเรียนสร้างผลงานภาพถ่ายที่เป็นอิสระและมีความเป็นศิลปะ ศิลปินที่เข้ารับการศึกษานี้มักถูกมองว่ามีลักษณะร่วมในสไตล์การสร้างผลงานที่มีความเป็น “Germanic”¹ ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ดังกล่าวนี้ได้ปรากฏผ่านผลงานของอธิษฐ์ด้วยเช่นกัน กล่าวได้ว่า ที่นี้เองที่อธิษฐ์ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะและวิธีการเฉพาะตัว เขาใช้เวลากว่า 7 ปีในการเรียนจนสำเร็จการศึกษาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี - โท โดยเริ่มจากการเรียนกับศาสตราจารย์ Hubert Kiecol ประติมากรที่ทำงานรูปแบบ post-minimalism (หรือศิลปะยุคหลังมินิมอลลิสม์) ก่อนจะย้ายไปเรียนกับศาสตราจารย์ Andreas Gursky² ศิลปินที่ผสมผสานระหว่างกระบวนการถ่ายภาพแบบดั้งเดิมและเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน ผลงานของเขามักมีขนาดมหึมาและเปิดภาพประสบการณ์ทางสายตาให้แก่ผู้ชม

ด้วยการผลักดันจาก Gursky อธิษฐ์เริ่มต้นกระบวนการใช้วิธีการปรับแต่งภาพทางดิจิทัล (digital manipulation) ในการจัดการแก้ไขภาพถ่าย เพื่อให้ได้ “ภาพ” ที่ตรงตามอุดมคติของเขามากที่สุด เขาใช้วิธีการเฉพาะตัวในการตัดภาพวัตถุออกจากบริบทของพื้นที่ เพื่อเผยให้เห็นรายละเอียดและโครงสร้างของความเป็นวัตถุในตัวเอง โดยปราศจากการรับรู้ถึงกาลเวลาและทิศทางของแสง ขณะเดียวกัน เขาก็บรรจงปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของภาพด้วยการเพิ่มเติมและลดทอนส่วนประกอบอื่นๆ เพื่อลบล้างรอยที่บ่งบอกที่มาและบริบททางประวัติศาสตร์ของวัตถุเหล่านั้นออกไป การปรับแต่งภาพของเขานั้นแยบยลและดูเป็นธรรมชาติ กระทั่งเมื่อมองดูผลงานชุดนี้จึงแทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะบอกว่าภาพเหล่านี้ถูกปรับแต่งโดยศิลปิน ภาพเหล่านี้ดูเรียบง่ายราวกับเป็นภาพที่ใครก็สามารถถ่ายได้ โดยเฉพาะในยุคที่ทุกคนมีเครื่องมือบันทึกภาพ แต่เมื่อพิจารณาให้ละเอียดพบว่าภาพถ่ายบางชิ้นนั้นขัดกับความเป็นธรรมชาติและสามัญสำนึกอย่างที่สุด

หนึ่งในตัวอย่างสำคัญคือ ภาพแท่นปูนทรงกระบอกซ้อนกันสองชั้น ด้านล่างเป็นฐานทรงกลมขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บนเนินโค้ง ด้านบนแท่นปูนคือพุ่มไม้ทรงกลมหลาย ๆ พุ่มเกาะรวมกันอยู่ ด้านหลังคือกลุ่มต้นปาล์ม บรรยากาศด้านหลังเป็นใบไม้สีเขียวปกคลุมทั้งพื้นหลัง จากภาพดังกล่าวนี้แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่ต้นปาล์มที่มีใบขนาดใหญ่จะอยู่ในความสูงระดับเท่ากับต้นปาล์มในภาพมากไปกว่านั้น แสงที่กระจายลอดผ่านหรือตกกระทบบนใบไม้เพียงบางจุดและไม่สัมพันธ์กัน หากพิจารณาตามจริงใบไม้และต้นไม้ใหญ่ควรจะก่อให้เกิดภาพเงาตกกระทบที่กระจัดกระจายไปทั่วอย่างไม่เป็นระเบียบ จึงเห็นได้ว่าภาพเหล่านี้เกิดจากการที่ศิลปินจงใจตัดแต่งรูปต้นไม้ในรูปทรงที่ต้องการมาจากพื้นที่อื่น และมาประกอบสร้างเป็นภาพใหม่ที่ใกล้เคียงกับอุดมคติที่ต้องการ

ในแกลเลอรีบนกำแพงฝั่งตรงข้ามของห้องนิทรรศการ อธิษฐ์ชี้ชวนให้ข้าพเจ้ามองสายฝนที่ยังคงค้างอยู่ในภาพถ่ายวัตถุทรงกลมสีน้ำเงินที่มีฉากหลังเป็นพื้นดินไม้ มีปรอยฝนจางๆ แทรกประปรายด้านบนของภาพจนเกือบจะมองไม่เห็น เขาอธิบายว่าสิ่งนี้คือข้อผิดพลาดของศิลปิน แม้ว่าพยายามจะกำจัดความผิดพลาดมากเท่าไร แต่ด้วยข้อจำกัดของสายตามนุษย์และการมองภาพผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความสมบูรณ์แบบได้ กระบวนการสำคัญอีกประการหนึ่งจึงอยู่ที่ขั้นตอนการพิมพ์ภาพ รายละเอียดของภาพบางอย่างจะสามารถมองเห็นได้ต่อเมื่อพิมพ์ออกมาแล้วเท่านั้น ทั้งการขยายภาพให้ใหญ่หรือการหดภาพให้เล็กลงต่างเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานของศิลปินที่สัมพันธ์ต่อการสร้างประสบการณ์การรับรู้ให้กับผู้ชม แม้กระทั่งการกำหนดขนาดของการพิมพ์ภาพที่เหมาะสม อธิษฐ์ต้องการให้ขนาดของรูปสัมพันธ์กับขนาดของวัตถุในภาพ ขณะเดียวกันก็ต้องทำให้เห็นบรรยากาศด้านหลังภาพมากขึ้นไป เขาจึงปรับอัตราส่วนของภาพโดยให้วัตถุเป็นศูนย์กลางของภาพและให้อัตราส่วนของที่ว่างรอบๆ วัตถุอยู่ในสัดส่วนที่เท่ากัน ไม่ว่าภาพนั้นจะเป็นแนวตั้งหรือแนวนอน การที่ศิลปินลบมาตราวัดขนาดของวัตถุออกไปทำให้ผู้ชมคาดเดาขนาดของวัตถุในภาพได้ยาก

ผลงานของอธิษฐ์เริ่มต้นที่การถ่ายภาพและทำให้สำเร็จตัวกระบวนการปรับแต่งภาพทางดิจิทัล ทั้งการ “เพิ่ม” และ “ลดทอน” รูปทรงและพื้นผิวนี้ส่งผลให้การทำงานของเขามีลักษณะคล้ายคลึงกับกระบวนการสร้างผลงานประติมากรรม นอกจากนี้เขายังเพิ่มสถานะของภาพถ่ายให้กลายเป็นประติมากรรมด้วยการเลือกสีของกรอบรูปให้เป็นสีที่ใกล้เคียงกับวัตถุในภาพ ราวกับจะทำให้ภาพถ่ายสองมิตินั้นกลายเป็นมวลของวัตถุ อธิษฐ์มีความชื่นชอบงานประติมากรรมแบบมินิมอลลิสม์ (minimalism)³ เขาเติบโตในบ้านที่ท่าธุรกิจโรงพิมพ์ พ่อของเขาเป็นนักออกแบบตัวอักษรมาตั้งแต่สมัยก่อนยุคคอมพิวเตอร์กราฟิกจะรุ่งเรือง

อิทธิพลจากการเห็นงานกราฟิกในโรงพิมพ์ทำให้เขามีความชื่นชอบในรูปทรงเรขาคณิตเป็นทุนเดิม ภาพถ่าย “วัตถุ” ในนิทรรศการนี้จึงสามารถมองเห็นในฐานะรูปทรงเรขาคณิตได้ด้วยเช่นกัน สำหรับเขาวัตถุเป็นเพียงแค่แม่แบบ (model) ที่ไม่ได้สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์หรือกรอบคิดทางวัฒนธรรม ทั้งยังไม่ได้ผูกติดอยู่กับความเชื่อหรือจิตวิญญาณใด อธิษฐ์ใช้การถ่ายภาพในฐานะเครื่องมือในการสะสมวัตถุที่ไม่สามารถครอบครองได้ วัตถุบางชิ้นมีความเป็นมวลสาร บ้างแสดงให้เห็นถึงความเปราะบางของวัสดุ บางชิ้นเหมือนถูกสร้างขึ้นให้อยู่ยั่งยืนยง และบางชิ้นดูเหมือนถูกสร้างเพียงเพื่อให้ดำรงอยู่แค่ชั่วคราว ผลงานทั้งหมดในนิทรรศการนี้ต่างชี้ชวนให้ตั้งคำถามว่าวัตถุในภาพถ่ายเหล่านี้ถูกค้นพบ, สร้างขึ้นโดยศิลปิน, หรือเป็นวัตถุจากอารยธรรมที่ไม่ทราบที่มา

กิตติมา จาริประสิทธิ์

- [1] รูปแบบงาน “Germanic” นั้นไม่ได้หมายถึงผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นโดยศิลปินชาวเยอรมันเท่านั้น แต่หมายรวมถึงผู้เข้ารับการศึกษาศิลปะ ณ สถาบันศิลปะ Kunstakademie Düsseldorf มากไปกว่านั้น รูปแบบ “Germanic” นี้ยังหมายถึงกลุ่มช่างภาพในช่วงทศวรรษ 1920-1930 ในประเทศเยอรมนี อาทิ New Objectivity, August Sander, Albert Renger-Patzsch ซึ่งมีอิทธิพลต่อกลุ่มศิลปินในยุคต่อมาอย่างมาก โดยเฉพาะรูปแบบการถ่ายภาพแบบ “Deadpan” (Deadpan photography) อันหมายถึงรูปแบบของภาพถ่ายที่อยู่นอกกรอบของภาพ ทั้งเห็นความเป็นจริง อารมณ์อ่อนไหว และอัตวิสัย แม้ว่าตัวแบบในภาพอาจเกี่ยวข้องกับการแสดงอารมณ์ความรู้สึก แต่ความรู้สึกของช่างภาพจะไม่ปรากฏและไม่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของภาพ ศิลปินที่สร้างผลงานในแนวทางนี้ ได้แก่ Thomas Ruff, Andreas Gursky, Thomas Struth เป็นต้น (ดูใน Cotton, Charlotte. 2004. *The Photograph as Contemporary Art*, 81-112. Singapore: Thames & Hudson)
- [2] Andreas Gursky จบการศึกษาจากสถาบันศิลปะ Kunstakademie Düsseldorf ทั้งยังเป็นลูกศิษย์ของ Bernd Becher และ Hilla Becher (Ibid)
- [3] มินิมอลลิสม์ (minimalism) เป็นแนวคิดนามธรรมทางศิลปะ โดยมีแนวคิดที่ว่าศิลปะนั้นควรมีความเป็นจริงของมันเองและไม่ควรเป็นแค่การจำลองแบบหรือการลอกเลียนสิ่งอื่น เรามักจะคิดถึงศิลปะในฐานะการเป็นภาพแทนของแง่มุมของโลกความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นภาพภูมิทัศน์, ภาพบุคคล หรือภาพสะท้อนประสบการณ์ที่สะท้อนอารมณ์หรือความรู้สึก แนวคิดแบบมินิมอลลิสม์นี้ไม่ได้มีความต้องการจะนำเสนอความเป็นจริงภายนอก แต่ศิลปินเพียงต้องการให้ผู้ชมตอบสนองเพียงแค่สิ่งที่อยู่ตรงหน้าเท่านั้น ผลงานศิลปะแนวมินิมอลลิสม์ส่วนใหญ่จึงอยู่ในรูปทรงเรขาคณิต (Tate. *Minimalism – Art Term*. www.tate.org.uk/art/art-terms/m/minimalism. Retrieved on 27 September 2021).

เกี่ยวกับศิลปิน

อริษว์ ศรสงคราม (เกิด พ.ศ. 2524 กรุงเทพฯ, ประเทศไทย)

อริษว์ทำงานศิลปะโดยใช้สื่อประเภทภาพถ่ายเป็นหลัก เขามักถ่ายภาพทั้งด้วยกระบวนการดั้งเดิมและกระบวนการปรับแต่งภาพด้วยดิจิทัล ผลงานภาพถ่ายหลากหลายขนาดของเขาทั้งแบบลดทอนรูปทรง, นามธรรม และแบบเอกรงค์มักเริ่มจากการตั้งคำถามและการใคร่ครวญเกี่ยวกับสื่อของภาพถ่าย กับการรับรู้ของผู้ชมผ่านการจัดแสง, การทำซ้ำ, และจัดวางภาพขึ้นใหม่ เขานิยามงานของเขาในฐานะที่เป็น “บทกวีในอีกรูปแบบหนึ่ง” ในปี 2551 อริษว์เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโทที่ Kunsthochschule Düsseldorf กับศาสตราจารย์ Hubert Kiecol และจบการศึกษาระดับปริญญาโท (เกียรตินิยม) กับศาสตราจารย์ Andreas Gursky ในปี 2557 จากมหาวิทยาลัยเดียวกัน

เขาจัดแสดงนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกในชื่อ *Minded The Monsoon* ภายใต้โครงการ BRANDNEW Art Project 2016 (2559) และ *Passing a window, I glanced into it.* (2562) ทั้งสองนิทรรศการจัดแสดง ณ แกลเลอรีเวอร์, กรุงเทพฯ ผลงานของอริษว์ได้รับการจัดแสดงในนิทรรศการระดับนานาชาติหลากหลายครั้ง เช่น *ณ โนวา คอนเทมโพรารี, กรุงเทพฯ* (2563), *Chronicle ณ Projektraum Bethanien, เบอร์ลิน* (2562), *Black & White from Dürer to Eliasson ณ Museum Kunstpalast, ดุสเซลดอร์ฟ* (2561), *Multiple Planes ณ BACC, กรุงเทพฯ* (2561), *Strauss ist raus* ภายใต้งาน Duesseldorf Photo Weekend, ดุสเซลดอร์ฟ (2560), *Hidden Traces* ภายใต้งาน Duesseldorf Photo Weekend, ดุสเซลดอร์ฟ (2559), *SPAGAT ณ Gallery A3, มอสโก* (2557), *EN EL CASTILLO ณ MIAC-Castillo de San José, ลันซาโรเต* (2557), *Klasse GURSKY STELLT AUS, และ Hiyoshi Raiōsha Galerie, โตเกียว* (2556)

เกี่ยวกับภัณฑารักษ์

กิตติมา จารีประสิทธิ์ (เกิด พ.ศ. 2532 จังหวัดมหาสารคาม, ประเทศไทย)

กิตติมาจบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขา Curating & Collections จาก Chelsea College of Arts ประเทศอังกฤษ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งภัณฑารักษ์ให้กับพิพิธภัณฑสถานศิลปะร่วมสมัยใหม่เอี่ยม จังหวัดเชียงใหม่ เธอร่วมเปิดห้องทดลองภัณฑารักษ์และสำนักพิมพ์หนังสือศิลปะ ในนาม Waiting You Curator Lab (2559) กิตติมาสนใจศิลปะและวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยเฉพาะประเด็นที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ สังคม และการเมืองเชิงวิพากษ์ ทั้งที่เกี่ยวกับประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยทำงานร่วมกับนักวิชาการ ศิลปิน องค์กร และพื้นที่ทางศิลปะในหลากหลายรูปแบบจากหลากหลายประเทศ

กิตติมาได้ร่วมทำงานทั้งในฐานะภัณฑารักษ์หลักและภัณฑารักษ์ร่วม เธอเป็นภัณฑารักษ์นิทรรศการ *House Calls: Pinaree Sanpitak* ณ มูลนิธิ 100 ต้นสน, กรุงเทพฯ (2563) *Breast Stupa Cookery: the world turns upside down* ณ โนวา คอนเทมโพรารี, กรุงเทพฯ (2563) *แดนชั่วขณะ: ศิลปะสมัยใหม่เอี่ยม พ.ศ. 2553-2562* ณ พิพิธภัณฑสถานศิลปะร่วมสมัยใหม่เอี่ยม, เชียงใหม่ (2562), นิทรรศการ *In search of other times: reminiscence of things collected* ณ JWD Art Space, กรุงเทพฯ (2562), นิทรรศการ *Occasionally Utility* ณ แกลเลอรีเวอร์, กรุงเทพฯ (2560), นิทรรศการ *The Thing That Takes Us Apart* ณ แกลเลอรีซีสเคป, เชียงใหม่ (2560) และ CU ART 4C, กรุงเทพฯ (2563) เป็นต้น

เกี่ยวกับ Waiting You Curator Lab

Waiting You Curator Lab คือกลุ่มบุคคลที่ทำงานด้านภัณฑารักษ์ ก่อตั้งขึ้นในปี 2559 โดย กิตติมา จารีประสิทธิ์, วิภาช ภูริชานนท์ ร่วมด้วย กษมาพร แสงสุระธรรม, ธาม โชติวิไลวนิช, ตรีนันท์ พงษ์พานิช และศศิตา พรหมมลมาศ นอกจากนี้ Waiting You Curator Lab เป็นเวิร์กช็อปเชิงทดลองของการทำงานเชิงภัณฑารักษ์และสำนักพิมพ์หนังสือศิลปะในกรุงเทพฯ และเชียงใหม่ โดยทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นห้องทดลองเชิงโครงสร้างในกระบวนการทำงานศิลปะ ทั้งในรูปแบบนิทรรศการ งานสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ Waiting You Curator Lab มุ่งหวังจะเป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมอันหลากหลาย เพื่อนำไปสู่การเกิดนวัตกรรมทางศิลปะใหม่ๆ ที่มาจากการค้นคว้าวิจัย, การเสวนา และการทำงานร่วมกัน คำว่า “Waiting You” ในที่นี้เป็นคำภาษาอังกฤษแบบไทยๆ เพื่อสื่อความหมายถึงการ “รอ” ที่จะร่วมงานกับทุกคน

ผลงานที่ผ่านมาของ Waiting You Curator Lab เช่น การจัดฉายภาพยนตร์และดนตรี *Metaphors* โดย Kick the Machine ณ บางกอก ซิตี้ซิตี้ แกลเลอรี (ปี 2560), นิทรรศการ *ของ [คณะ] ราษฎร* ณ Cartel Artspace (ปี 2561), นิทรรศการ *In search of other times: reminiscence of things collected* ณ JWD Art Space (ปี 2562), *คิดถึงคนบนผ้า* ณ Cartel Artspace (ปี 2563) เป็นต้น waitingyoucuratorlab.com

เกี่ยวกับ HOP

‘เมื่อคนรักการถ่ายภาพได้มารวมตัวกัน พื้นที่แห่งแรงบันดาลใจจะขยายใหญ่ขึ้นกว่าทุกครั้ง เปิดกล้อง เปิดตา เปิดใจ เตรียมรับประสบการณ์ใหม่ ไปกับ HOP หรือ Hub Of Photography’ ศูนย์กลางงานภาพถ่ายแบบครบวงจรที่แรกของประเทศไทย พื้นที่สร้างสรรค์ของคนที่รักการถ่ายภาพที่พร้อมพาคุณไปพบกับมิติใหม่ของศิลปะแห่งภาพถ่ายให้คุณได้ค้นพบจากทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าคุณจะเป็นมืออาชีพหรือมือสมัครเล่นก็มาสนุกด้วยกันได้ นอกจากพื้นที่จัดแสดงผลงานภาพถ่ายแล้ว HOP ยังเป็นพื้นที่มีชีวิต เป็นศูนย์รวมความรู้และความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่มีใจรักการถ่ายภาพทุกคน เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับการถ่ายภาพให้ทุกคนที่สนใจได้ลองเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเล่าเรื่องด้วยภาพ ผ่านหลากหลายกิจกรรมที่จะจัดขึ้นหมุนเวียนกันตลอดปี เพราะงานภาพถ่ายไม่ได้อยู่ไกลตัวเราอีกต่อไป มาร่วมสะท้อนความเป็นตัวคุณผ่านการถ่ายภาพไปพร้อมๆ กัน